

GOTOWIEC (1) *sb m*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w gotowość i w -ec).

sg N gotowiec. ◇ [I gotowc(e)m.]

Sł stp brak, Cn s.v. rezolut, Linde XVI – XVIII w.

1. *To, co może być szybko gotowe, przyrządzone: A flodek też z kápufką to gotowiec prętki. RejWiz 62.*

2. *[W funkcji przysłówka: »gotowcem« =w stanie gotowości, należytego przygotowania: Kiedy iuż Krol od Płkowa/ wyiachał do Litwy/ Muñiał iáchác gotowcem/ prawie iak do bitwy. RymszaDeket 81 (ekscerpt W. Rzepki).]*

KW